

Sygn. akt V KK 117/15

POSTANOWIENIE

Dnia 10 września 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Buliński

na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 3 k.p.k.)
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 10 września 2015 r.,
sprawy **P. A.**
skazanego z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.
z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w Opolu
z dnia 29 października 2014 r., sygn. akt VII Ka 621/14
zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Strzelcach Opolskich
z dnia 28 kwietnia 2014 r., sygn. akt II K 189/14,

- 1. pozostawia kasację bez rozpoznania,**
- 2. obciąża skazanego P. A. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrok Sądu Rejonowego w Strzelcach Opolskich z dnia 28 września 2014 r., został zaskarżony apelacją w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze pozbawienia wolności na niekorzyść oskarżonego wyłącznie przez prokuratora. W następstwie rozpoznania wniesionego środka odwoławczego Sąd Okręgowy w Opolu wyrokiem z dnia 29 października 2014 r., (VII Ka 621/14) zmienił zaskarżone orzeczenie na niekorzyść oskarżonego w zakresie kary. Wniesiona od wyroku Sądu Odwoławczego kasacja obrońcy skazanego podniosła zarzut obrazy prawa materialnego, tj. art. 278 § 1 k.k. oraz zarzuty natury procesowej i kwestionując winę skazanego domagała się uchylenia obu wyroków i uniewinnienia P. A.. Kasacja ta została przyjęta przez Przewodniczącego Wydziału Sądu Okręgowego.

W tej sytuacji Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 520 § 2 k.p.k. strona, która nie zaskarżyła orzeczenia Sądu pierwszej instancji, nie może wnieść kasacji od orzeczenia sądu odwoławczego, jeżeli orzeczenie sądu pierwszej instancji utrzymano w mocy lub zmieniono na jej korzyść. Wprawdzie w rozważanej sprawie sąd odwoławczy zmienił orzeczenie Sądu pierwszej instancji na niekorzyść oskarżonego, jednak wniesiona kasacja jest niedopuszczalna z mocy ustawy, bowiem granice uprawnień strony, która nie zaskarżyła orzeczenia sądu pierwszej instancji, określa ta czynność orzeczenia sądu odwoławczego, która zawiera rozstrzygnięcia o zmianie orzeczenia sądu pierwszej instancji na niekorzyść oskarżonego.

Ponieważ orzeczenie sądu pierwszej instancji zaskarżone zostało wyłącznie w części dotyczącej orzeczenia o karze przez prokuratora na niekorzyść oskarżonego, a nie było skarżone przez oskarżonego albo jego obrońcę, sąd odwoławczy orzekał jedynie w tym zakresie, w jakim nastąpiło zaskarżenie. Obrońca mógł więc w sprawie wnieść kasację, ponieważ orzeczenie sądu pierwszej instancji zmienione zostało przez sąd odwoławczy na niekorzyść oskarżonego (art. 520 § 2 k.p.k.), jednakże w układzie procesowym, który wystąpił w niniejszej sprawie, kasacja byłaby dopuszczalna jedynie wówczas, gdyby obrońca kwestionował orzeczenie w części dotyczącej orzeczenia o karze (np. o art. 439 § 1 pkt 5 k.p.k.). Tymczasem treść zarzutu przekonuje, że intencją autora było zakwestionowanie orzeczenia sądu odwoławczego w części dotyczącej przypisania skazanemu sprawstwa. Takie zaś orzeczenia sądu drugiej instancji w ogóle nie istnieje. Jednocześnie nie podniesiono zarzutu wskazującego na uchybienie polegające na zaniechaniu wyjścia przez sąd odwoławczy poza zakres zaskarżenia. W związku z tym, skoro Sąd Najwyższy orzeka jedynie w granicach podniesionych w kasacji zarzutów (art. 536 k.p.k.), a w zakresie szerszym – tylko w wypadkach określonych w art. 435, 439 i 455 k.p.k., wobec nie stwierdzenia takiej sytuacji należy uznać, że kasacja jest niedopuszczalna.

